

VARĀH. BRH. S. 45, 88. *das Aufspringen, Abfallen*: मोसानाम् सु० २, 248, 4.

दर्षिणी (wie eben) m. f. UGĒVAL. zu UNĀDIS. 2, 103. Brandung (AUFN.), = कूलभङ्ग = कूलकूट ÇABDAR. im ÇKDR.

दर्षणीय (wie eben) adj. in षं zur Erkl. von षन्नि NIA. 9, 9.

दर्शय (wie eben) m. 1) Höhle. — 2) das Reissausnehmen, = दित्तु प्रसरणम् (spreading over the country for forage [?] AUFN.; vgl. jedoch दर, दरद् Furcht) UGĒVAL. zu UNĀDIS. 3, 114.

दर्द UNĀDIS. 1, 129. f. AK. 3, 6, 4, 9. TRIK. 3, 5, 1. 1) m. N. pr. eines Volkes (s. दरद) गाणा सिन्धादि zu P. 4, 3, 93 (v. l. दरद). दरदाम् RĀĠA-TAR. 4, 169. दरदधिप 3, 452. दरदा (der Fürst der D.) — श्रीविद्याधरदेहिना 7, 914. दरदेश 1, 93. 7, 912. दरत्पुरी, °पुर 913. 916. 8, 1155. Nach den Erkl. zu AK. auch in dieser Bed. f. — 2) f. Herz. — 3) f. Ufer UGĒVAL. — 4) f. Berg. — 5) f. Abgrund. — 6) f. Furcht (vgl. दर) MED. d. 30.

दरद 1) m. pl. N. pr. eines Volkes, welches am oberen Indus wohnte, = देशविशेष und ज्ञेच्छ्वातिभेद ÇABDAR. im ÇKDR. LIA. I, 418. fgg. ein zu Çûdra herabgesunkener Kriegerstamm M. 10, 44. MBH. 2, 1034. 1869. 3, 1990. 12350. 6, 375 (VP. 195). 7, 4847. 8, 3652. 13, 2158. HARIV. 6441. R. 4, 44, 15. VARĀH. BRH. S. 5, 42. 79. 13, 9. 14, 29. v. l. für दरद् im गाणा सिन्धादि zu P. 4, 3, 93. Schrift der D. LALIT. 123. sg. der Fürst der D. HARIV. 4969. 5303 (die gedr. Ausg. दवद). 5608. fgg. Bāhlika genannt MBH. 1, 2694. — 2) m. Furcht (vgl. दर) ÇABDAR. — 3) n. Mennig (लिङ्गुल) RĀĠAN. im ÇKDR. — Vgl. दारद.

दरसानं m. = खोल (?) UGĒVAL. zu UNĀDIS. 2, 86.

दरायन्त्र s. यन्त्र.

दराय्य von 1. दर VOP. 26, 164.

दरि (von 1. दर) 1) adj. viell. spaltend, eröffnend; s. गोदरि. — 2) m. N. pr. eines Nāga MBH. 1, 2157. — 3) f. Höhle s. u. दर.

दरित adj. furchtsam, feig H. 365. — Vgl. दर und 1. दर.

दरिद्र (vom intens. von द्र) P. 6, 4, 114, VĀRTI. 2. adj. f. षा 1) unstät, umherschweifend: अप्रतिष्ठितो दरिद्रः लिप्रे ऽमुं लोकमेष्यति ÇAT. BA. 1, 6, 4, 18. अथ यदात्मानं दरिद्रीकृत्येवाक्रोर्भूत्वा भित्तेत 11, 3, 4, 4. अथ च मनो दरिद्रं चतुः KĀTJ. ÇR. 25, 11, 24. VS. 16, 47. दरिद्रा आसन्पशवः कृशाः सतो व्यस्यकाः PAÑĀV. BR. 24, 18. — 2) bettelhaft, arm; subst. ein Bettler, Armer AK. 3, 1, 49. H. 358. HĀR. 195. M. 9, 230. R. 4, 6, 8. SUÇR. 1, 31, 4. विषं गोष्ठी (v. l. सभा) दरिद्रस्य ळAN. 89 (Hit. Pr. 21). im Gegens. zu ईश्वर PAÑĀT. 110, 23. — HIT. I, 13. 124. अदरिद्रा KATHĀS. 22, 30. अप्रियवचनं im Gegens. zu प्रियवचनाय BHART. 4, 11.

दरिद्रता (von दरिद्र) f. Armuth BHART. 2, 87. HIT. I, 120. निष्प्रताया PAÑĀT. II, 97. अयं पटः सूत्रदरिद्रतां गतः MĀKĀH. 33, 14.

दरिद्रत्व (wie eben) n. dass. RĀĠA-TAR. 2, 90.

दरिद्रा s. u. द्रा.

दरिद्राण (vom intens. von द्र) n. das Armsein, Armuth P. 6, 4, 114, KĀR. VOP. 26, 171.

दरिद्रायक (wie eben) adj. arm P. 6, 4, 114, KĀR. VOP. 26, 26.

दरिद्रित (wie eben) partic. dass. ÇKDR. WILS.

दरिद्रित् (wie eben) nom. ag. dass. diess.

दरिद्रिन् adj. von 1. दर P. 3, 2, 157.

दरीमुख (द° + मु°) 1) n. a) ein Maul wie eine Höhle MBH. 7, 6437, a.

— b) Öffnung einer Höhle MBH. 7, 6437, b. — c) eine einen Mund darstellende Höhle KUMĀRAS. 1, 8. RAGH. 13, 47. — 2) adj. einen Mund vom Umfang einer Höhle habend; m. N. pr. eines Affen R. 4, 39, 32. 41, 5.

दरीवत् (von दरी) adj. höhlenreich: नग R. 4, 49, 22.

दरोदर = डरोदर 1) m. a) Würfelspieler (vgl. दर्दर, दर्दरक). — b) Einsatz beim Spiele BHAR. zu AK. 3, 4, 25, 173. ÇKDR. — 2) n. Würfelspiel ders. UGĒVAL. zu UNĀDIS. 3, 19. VAIG. beim Schol. zu NALOD. 3, 7.

दर्दर (von 1. दर) nom. ag. Zerbrecher, Zerspalter, Aufbrecher: सत्रं दर्दरी RV. 6, 66, 8. oxyt.: पुराम् 8, 87, 6.

दर्दु (wie eben) dass.: पुराम् RV. 6, 20, 3.

दर्दर (wie eben) 1) adj. geborsten, zerbrochen (von einem Gefässe) TRIK. 3, 3, 354. H. an. 3, 364. MED. r. 167. — 2) m. a) Berg (höhlenreich) diess. N. pr. eines Gebirges R. 2, 91, 24 (दर्दर R. GORR.). — b) eine Art Trommel (wohl onomatop.) H. 287, Sch. H. c. 82. — Vgl. दर्दर.

दर्दराम् (दर्दर? + आम) m. eine Art Brühe, = मीनाम्रीणा ÇABDAR. im ÇKDR.

दर्दरीक 1) m. Frosch. — 2) m. Wolke UNĀDIVR. im SAṂKSHIPTAS. ÇKDR. — 3) m. ein best. musikalisches Instrument ebend. n. ein musikalisches Instrument UGĒVAL. zu UNĀDIS. 4, 20. — Vgl. दर्दर, दर्दर, दर्दरीक.

दर्दर UNĀDIS. 1, 41. दर्दरं कोरति = दर्दरिक् P. 4, 4, 34. 1) m. a) Frosch (wohl onomatop.) AK. 1, 2, 2, 24. H. 1334. an. 3, 563. MED. r. 168. KĀNDRA und VIÇVA bei UGĒVAL. M. 12, 64. MBH. 3, 12546. 5, 5509. 8, 1806. R. 4, 29, 13 (GORR.: Gewölk). SUÇR. 1, 41, 9. MĀKĀH. 83, 5. VARĀH. BRH. S. 24, 19. 33, 31. 32. 64. PAÑĀT. I, 377. Vgl. कूप°. — b) Flöte TRIK. 3, 3, 355. H. an. MED. KĀNDRA und VIÇVA. MĀKĀH. 49, 1. BHĀG. P. 1, 10, 15. Vgl. जल°. — c) der Laut einer Pauke (v. l. टटुर) H. 1409. — d) Wolke TRIK. H. an. MED. KĀNDRA und VIÇVA. — e) eine Art Reis NIGH. PR. — f) N. pr. eines Gebirges im Süden (häufig mit मलय zusammen genannt) H. an. MED. VIÇVA. MBH. 2, 412. 1892. 3, 16239. HARIV. LANGL. I, 506. R. GORR. 2, 100, 21. 5, 34, 7. 95, 25. 6, 2, 45. 108, 23. RAGH. 4, 51. VARĀH. BRH. S. 14, 11. — g) N. pr. eines Mannes BHĀG. P. 2, 7, 34. eines Spielers (vgl. दरोदर, डरोदर), = दर्दरक MĀKĀH. 33, 24. — 2) f. षा Bein. der Durgā H. an. MED. VIÇVA. दर्दरी H. c. 58. — 3) n. Verein von Dorfschaften, District, Provinz H. an. MED. VIÇVA. — Vgl. दर्दर, दर्दर, दर्दरक.

दर्दरक m. N. pr. eines Spielers (vgl. दरोदर, डरोदर) MĀKĀH. 33, 1. fgg. दर्दरच्छ्वा (द° + छ्वा) f. N. einer Pflanze, = ब्राह्मी NIGH. PR.

दर्दरपणी (द° + पणी) f. dass. ebend.

दर्दु = ददु 1. UGĒVAL. zu UNĀDIS. 1, 92. ÇABDAR. im ÇKDR. दर्दु UNĀDIS. 1, 92. im ÇKDR. दर्दु UNĀDIS. 1, 92.

दर्दुष m. = ददुष 2. ÇABDAR. im ÇKDR.

दर्दुषा adj. = ददुषा H. 459. BHAR. zu AK. ÇKDR. दर्दुषा BHAR.

दर्दुनाशिनी (द° + ना°) f. ein best. Insect, = तैलिनी RĀĠAN. im ÇKDR. unter dem letzten Worte.

दर्दुरोगिन् adj. = ददुरोगिन् H. 459. दर्दु° BHAR. zu AK. ÇKDR.

1. दर्प (दप), दर्पति DHĀTUP. 26, 87; दर्प; erhält keinen Bindevoical KĀR. 4. 8. aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10; इप्यति; दर्पिता, दर्पिता und द्रप्ता P. 7, 2, 45. 6, 1, 59; अद्रपत् und अद्राप्यति P. 3, 1, 44, VĀRTI. auch अद्रपि-